

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 12 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1825.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.
ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ.

Τοῦ Βουλευτικοῦ.

Ἐπὶ τῇ συνεδριάσει τῆς 5 Δεκεμβρίου, Ἀνεγνώσθη Προβούλευμα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ὑπ' Ἀριθ. 15,023, διὰ τοῦ ὁποίου λέγει ὅτι, ἐπειδὴ ὁ ἐχθρικός στόλος μελετᾷ νὰ παραχειμᾷ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν θάλασσαν, καὶ δύναται νὰ προξενήσῃ σημαντικὰς βλάβας εἰς τὴν πατρίδα, ὅταν δὲν εὕρῃσκη ἀντίστασιν ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν στόλον καὶ διὰ νὰ ἦναι εἰς ἐνέργειαν ἡ θαλάσσιος δύναμις, ἡ τοῦλάχιστον μέρος αὐτῆς· ἀκόμη διὰ νὰ ἐξοικονομηθῶσι καὶ ἄλλαι ἀναπόφευκτοι χρεῖαι τῆς πατρίδος μέχρι τοῦ ἐλευσομένου Μαρτίου, χρειάζεται νὰ διορισθῇ πόρος χρηματικὸς βάσιμος καὶ ἀσφαλὴς τεσσάρων τοῦλάχιστον μιλλιωνίων γροσίων, καὶ ὡς τοιοῦτον βλέπει μόνον τὴν ἐκποίησιν μέρους ὠρισμένου γῆς. Γνωρίζει, λέγει, καὶ τὸ Ἐκτελεστικὸν τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐν Ἀστρεὶ ἐθνικῆς συνελεύσεως, τὴν ὁποίαν ἐσεβάσθησαν καὶ τὰ δύο διοικητικὰ σώματα, καὶ ἐπεθύμει νὰ εὕρῃσκετο ἤδη ἄλλος πόρος· ἀλλ' ἐπειδὴ εἶναι βέβαιον ὅτι τοιοῦτος πρὸς τὸ παρὸν δὲν ὑπάρχει, νομίζει ἀναγκαῖον νὰ καταφύγῃ ἡ Διοίκησις εἰς αὐτὸ τὸ μέσον, διὰ νὰ προμηθεύσῃ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἔθνους· καὶ ὅταν τὸ ἔθνος σωθῇ, ἀς ὑποφέρωσιν οἱ συνιστῶντες τὴν διοίκησιν πᾶσαν ποινὴν ἔπειτα ἀπὸ τὸ ἴδιον ἔθνος. Περιμένει δὲ καὶ τὴν ἀπόκρισιν τοῦ Βουλευτικοῦ, διὰ νὰ ἐκθέσῃ καὶ σχεδίου νόμου, τὸ ὁποῖον δὲν ἐτόλμησε νὰ ἐκθέσῃ, πρὶν καθυποβάλλῃ τὴν σκέψιν τοῦ ταύτην ὑπ' ὅψιν τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος. Ἀλλ' ἔμεινεν εἰς σκεψίν.

Κατὰ τὴν προηγουμένην ἀπόφασιν τοῦ Βουλευτικοῦ, ἐπαρουσίασεν ἡ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν λογαριασμῶν ἐπιτροπὴ τὸν κατάλογον τῶν διαφόρων πολιταρχῶν, τὸν ὁποῖον ἐζήτησεν ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τοῦ πολέμου; ὅς τις καὶ ἀνεγνώσθη. Ἀπεφασίσθη, νὰ παύσωσι διόλου αἱ πολιταρχίαι, ἐκτὸς ἐκείνων τοῦ Μεσολογγίου καὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ· μόνον δὲ εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας ἐπαρχίας ἐνεκρίθη νὰ διορισθῇ ἐκτελεστικὴ δύναμις ἀπὸ μόνων ἀπλοῦς στρατιώτας, οἱ ὁποῖοι νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τὴν ἀμεσον διαταγὴν τῶν ἐπαρχῶν, ἡ δημογερόντων, ἡγουν

Εἰς τὸ ἐπαρχεῖον τῆς Κορίνθου στρατιᾷται ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ἐκεῖ ἐπαρχου.	20.
Εἰς τὸ ἐπαρχεῖον τῶν Καλαβρύτων ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ἐκεῖ ἐπαρχου.	20.
Εἰς τὸ ἐπαρχεῖον τῶν Μεγάρων ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ἐκεῖ ἐπαρχου.	10.
Εἰς τὴν Σαλαμίνα ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν δημογερόντων.	5.
Εἰς τὴν Αἰγίνα ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ἐκεῖ ἐπαρχου.	5.
Εἰς τὴν Μύκονον ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν δημογερόντων.	10.
Εἰς τὴν Τήνον ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ἐπαρχου.	6.
Εἰς τὸ Ἄργος ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ἀστυνόμου καὶ τῶν δημογερόντων.	20.
Εἰς τὸ Ναύπλιον δι' ὅλα τὰ ὑπουργεῖα.	120.
Εἰς δὲ τὸ ἐπαρχεῖον Ναυπλίου.	10.

226.

Ὅθεν καὶ ἐστάλη Προβούλευμα εἰς τὸ Ἐκτελεστικόν, διὰ τοῦ ὁποίου καθυποβάλλονται τὰ ἀνωτέρω εἰς τὴν ἐπίκρισιν αὐτοῦ.

Ἐπὶ τῇ συνεδριάσει τῆς 7 Δεκεμβρίου, Ἀνεγνώσθη ἐπιστολὴ τῶν προκρίτων τῆς Ὑδρας, διὰ τῆς ὁποίας ἀναφέρουσιν ὅτι ἡ μοῖρα τοῦ εἰς τὰς Ἐχινάδας Ἑλληνικοῦ στόλου, ἀφ' οὗ ἔκαμε τὸ κατὰ δύναμιν εἰς τὰ παραθαλάσσια τοῦ Μεσολογγίου, ἐβιάσθη νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Ὑδραν διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν τροφῶν καὶ πολεμεφοδίων· διότι τὸ πρὸ εἴκοσι ἡμερῶν σταλθὲν βρίκιον δὲν ἠμπόρεσε διὰ τοὺς ἐναντίους καιροὺς νὰ τὰ προφθάσῃ εἰς Μεσολόγγιον. Ἀναφέρουσι προσέτι ὅτι πρέπει νὰ γένῃ ὅσον τάχιον ἡ ἀναγκαία ἐξοικονομησις, καθ' ὁποῖους ἐγκρίνει ἡ Διοίκησις τρόπους, διὰ νὰ ἐκπλεύσῃ πάλιν ὁ στόλος, διὰ νὰ μὴ πάθῃ τι κατὰ τὴν ἀπουσίαν αὐτοῦ τὸ Μεσολόγγιον.

Ἐπροβλήθη νὰ γένῃ γενικὴ συνεισφορά εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ναυπλίου ἀπὸ τοὺς εὐκαταστάτους καὶ προκρίτους, καὶ πρῶτον ἀπὸ τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος, διὰ νὰ ἐκπλεύσῃ ὁ Ἑλληνικὸς στόλος. Τὸ πρόβλημα ἐνεκρίθη, καὶ ἀμέσως τὸ Βουλευτικὸν συνεισέφερεν, ὅσα εἰς τὸν πε-

ἐν τούτῳ κατάλογον φαίνονται· κατέγραψε δὲ καὶ εἰς ἰδιαίτερον κατάλογον τοὺς ἐνταῦθα προκριτοὺς καὶ εὐκαταστάτους, διὰ νὰ συνεισφέρωσι καὶ αὐτοί. Ἐστάλη καὶ Προβούλευμα πρὸς τὸ Ἐκτελεστικόν, ἐν ᾧ περικλείεται καὶ ἀντίγραφον τῶν καταλόγων τοῦ Βουλευτικοῦ καὶ τῶν προκριτῶν, διὰ νὰ καταγραφῶσι καὶ τὰ μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ μετὰ τῶν ὑπουργῶν του καὶ ὑπαλλήλων.

Ἀνεγνώσθη Προβούλευμα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ὑπ' Ἀριθ. 15,339, ἐν ᾧ ἐγκλείεται καὶ ἀναφορὰ τῶν ἐνταῦθα Δυτικοελλαδιτῶν, ὡς ἐκ μέρους τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος, διὰ τῆς ὁποίας ζητοῦσι τὴν ταχείαν τῆς Διοικήσεως ἀντιληψιν ὑπὲρ τοῦ Μεσολογγίου, προβάλλοντες πόρους τινάς, δι' ὧν δύνανται νὰ οἰκονομηθῶσι τὰ ἀναγκαῖα ἐξοδα εἰς ἐκπλευσιν τοῦ στόλου· καθυποβάλλει δὲ τὴν ἀναφορὰν ταύτην τὸ Ἐκτελεστικόν εἰς τὴν σκεψιν τοῦ Βουλευτικοῦ. Ταυτοχρόνως ἀνεγνώσθη καὶ ἡ ἀναφορὰ τῶν Δυτικοελλαδιτῶν, διὰ τῆς ὁποίας παριστάνουσι τὴν ἀνάγκην τῆς βοηθείας τοῦ Μεσολογγίου, καὶ παρακαλοῦσι τὴν Διοίκησιν, νὰ ἐξοικονομήσῃ τὰ ἀναγκαῖα ἐξοδα τοῦ στόλου, διὰ νὰ ἐκπλεύσῃ αὐτὸς ὅσον τάχος. Προβάλλουσι δὲ νὰ γένῃ ἐκποιήσις ἐθνικῆς γῆς, ἢ γενικῆ συνεισφορὰ μὲ ὑπεθήκην γῆς, ἢ μὲ πώλησιν προσόδων.

Ἐπροβλήθη νὰ δοθῶσι διὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ Μεσολογγίου καὶ τὰ γρῶσ. 100,000, τὰ ὅποια χρεωστοῦνται εἰς τοὺς ἐν Μεσολογγίῳ ὀπλαρχηγούς ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Γαστούνης. Ἐνεκρίθη τὸ πρόβλημα, καὶ ἐστάλη Προβούλευμα εἰς τὸ Ἐκτελεστικόν, διὰ νὰ προσκαλέσῃ τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Γαστούνης, καὶ νὰ λάβῃ παρ' αὐτῶν τὰ χρήματα, τὰ ὅποια νὰ χρησιμεύσωσι εἰς τὸ ναυτικόν.

Ἐπροβλήθη ἔπειτα νὰ γένῃ μία προειδοποίησις ἐκ μέρους τοῦ Ἐκτελεστικοῦ πρὸς τοὺς ἐνταῦθα πολίτας, διὰ νὰ συνεισφέρωσι καὶ αὐτοὶ ὅ,τι προαίρουνται εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς πατρίδος. Ἐνεκρίθη καὶ τὸ πρόβλημα τοῦτο, καὶ ἐσημειώθη περὶ τούτου εἰς τὸ ἀνωτέρω Προβούλευμα.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Ἀπὸ τοῦ Ναυπλίου.

Οἱ εἰς τὰ φρούρια τῆς Μεσσηνίας εὐρισκόμενοι ἐχθροὶ ἐκινήθησαν παλιν, καὶ κατὰ τὴν 8 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἔφθασαν εἰς τὸ Νησίον, καὶ ἐμελέτων νὰ καταλάβωσι τὰ Δερβένια. Οἱ Λεονταρίται, διαταχθέντες παρὰ τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ Θ. Κολοκοτρώνη νὰ ἐκστρατεύσωσι πρὸς ἄλλο μέρος, μαθόντες τὰ κινήματα τοῦ ἐχθροῦ, ἐπιστρέψαν, ἐπὶ σκοπῷ νὰ προλάβωσιν αὐτὸν, καὶ νὰ πιασῶσιν αὐτοὶ πρότερον αὐτοῦ τὰ Δερβένια. Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἔδραμον καὶ ὅσοι τῶν ἡμετέρων εὐρίσκοντο ἐν Μπερτζοῖ. Ὁ γενικὸς ἀρχηγός, ἅμα μαθὼν ταῦτα εἰς Μύλους, ὅπου ἔτυχε διατρίδων, ἀνεχώρησεν ἀμέσως ἐκείθεν εἰς Μπερτζοῖ, διὰ νὰ πράξῃ ἐκείθεν ὡς αἰ. περιπτώσεις θέλουσι τὸν ὀδηγήσει. Ἡ Διοίκησις, εἰδοποιηθεῖσα περὶ τούτων, διέταξεν ἀμέσως, νὰ τρέξωσι πρὸς τὰ Δερβένια καὶ

Μπερτζοῖν ὁ στρατηγὸς Νικήτας, καὶ ἄλλοι Πελοποννήσιοι ὀπλαρχηγοί, καὶ νὰ πράξωσι, ὡς ἤθελαν ὀδηγηθῇ ἀπὸ αὐτῶν τῶν πραγμάτων. Ὅλων σχεδὸν τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Πελοποννήσου τὰ στρατεύματα ἦσαν ἑτοιμα, καὶ εἶναι πᾶσα ἐλπίς ὅτι θέλουσι κινηθῇ ἀμέσως ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ, ἐὰν οἱ ὀπλαρχηγοὶ τῶν δεῖξωσι τὴν ἀπαιτουμένην δραστηριότητα, καὶ δὲν ἀμελήσωσι καὶ ταύτην τὴν φορὰν, ὡς ἀμέλησαν ἄλλοτε. Τὸ στρατιωτικὸν χρέος προσκαλεῖ καὶ τοὺς ὀπλαρχηγούς ἐκείνους, ὅσοι εὐρίσκονται εἰς Ναύπλιον, νὰ συνάξωσι τοὺς στρατιώτας, καὶ νὰ τρέξωσι ὅσον τάχιστα ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ. Ἡ χωρὶς τινος ἀναγκαιοτάτης αἰτίας εἰς τὰς πόλεις ἐν ἀνέσει διατριβῇ τοῦ ὀπλοφόρου ἐν καιρῷ πολέμου εἶναι ἀσυγχώρητον ἔγκλημα, προδοσία εἰς τὴν πατρίδα, καὶ ἀτιμία μεγίστη εἰς τὰ ὅπλα. Ὅποιος λοιπὸν θέλει νὰ φοβῇ ἐντίμως τὰ ὅπλα· ὅποιος δὲν θέλει νὰ καταφρονῇται ὡς δειλός· ὅποιος ἀγαπᾷ τὴν πατρίδα, καὶ θέλει τὴν σωτηρίαν της, αἰς τρέχῃ εἰς τὸν πόλεμον. Ὁ Ἱμωραῆμης κινεῖται ἀδιακόπως· περιτρέχει ὅπου θέλῃ. Ἐως πότε; — Ἐως ὅτου τὸν ἀφίνεμεν. Παρ' ἡμῖν λοιπὸν κεῖται. Ἄς συνέλθωμεν λοιπὸν εἰς ἑαυτούς.

— Εἰς τὸν προηγούμενον Ἀριθ. τῆς ἐφημερίδος εἴπαμεν ὅτι ἐπέστρεψε καὶ ἡ ἀπὸ Ὑδρας ναυτικὴ μύρα· πλὴν πρὶν τῆς ἐπιστροφῆς των εἰς τὰ ἴδια, ἐκοότησαν οἱ ἡμέτεροι, ὡς μαυθάνομεν ἀπὸ τοῦ Φίλου τοῦ νομοῦ, νέαν ναυμαχίαν μετὰ τὴν Γλαρεντσαν καὶ τοῦ ἀκρωτηρίου Πάπα, κατὰ τὴν 24 τοῦ παρελθόντος μηνός, εἰς τὴν ὁποίαν ἀντέκρουσαν γενναίως 60 ἐχθρικά πλοῖα, καὶ αὐτὰ μάλιστα τρέψαντες εἰς φυγὴν, τὰ ὑποχρέωσαν νὰ ἀπισθοδρομήσωσι μὲ ἀρκετὴν βλάβην καὶ κατασχύνην. Εἰς τὴν ναυμαχίαν ταύτην ἐχάσαμεν ἐν πυρπολικῶν ἢ ἀισθαντικωτέρῳ ὅμως τῆς πατρίδος ζῆμα εἶναι, ὅτι μετ' αὐτοῦ ἐχίθη καὶ ὁ κυβερνήτης του, Κ. Θεοδοζάκης Θεοφάνου Βόκος, ἐσωμενα, μὲ μεγάλην γενναίτητα ἄχρι τέλους.

Κατὰ τὴν 2 τοῦ ἐνεστῶτος μηνός ἐξέφυγον τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου τέσσαρες αἰχμάλωτοι, οἱ ὅποιοι λέγουσιν ὅτι, κατὰ τὴν πρώτην ναυμαχίαν, τὴν γενομένην περὶ τὸ ἀκρωτήριον Πάπα, αὐτοὶ ἐπολεμήσαν γενναίως οἱ ἡμέτεροι, ἔρριψαν καὶ ἐν πυρπολικῶν ἐναντίον μιᾶς Βυζαντινῆς φρεγάτας, τῆς ὁποίας κυβερνήτης ἦτον ὁ Τζερετζήρ-Χουσεΐνης, πλὴν ἀπέτυχεν. Τούτο αὐτὸ συνεδῆ καὶ κατὰ τὴν δευτέραν τὴν περὶ τὰς Ἐχινάδας γενομένην ναυμαχίαν· κατὰ δὲ τὴν τρίτην ναυμαχίαν, ἣτις ἐγένετο πρὸς τὴν Γλαρεντζαν κατὰ τὴν 24 τοῦ Νοεμβρίου, ἐπιάσθη ἐν τῶν ἡμετέρων πυρπολικῶν, πλὴν χωρὶς τινος ἀνθρώπου, καὶ κατὰ τὴν τετάρτην κατεδιώχθη κατὰ τὸν χυμῆν οἱ ἐχθρικοὶ στόλος παρὰ τῶν ἡμετέρων μέχρι τοῦ Παπα.

Κατὰ τὰς ναυμαχίας ταύτας ἐφενείθησαν μετὰ πολλῶν ἄλλων καὶ δύο σημαντικοὶ Τούρκοι, ὁ Μυσταφάγας Τζισμελῆς, γαμβρὸς τοῦ Χαλήλ-μπεη καὶ κυβερνήτης μιᾶς φρεγάτας, καὶ ὁ ἑτερος κυβερνήτης μιᾶς κροβέτας. Ὁμολογοῦσιν οἱ αἰχμάλωτοι ὅτι ὁ ἐχθρικός στόλος συνέλαβε, καὶ ἔχει μέγαν φόβον διὰ τὴν γενναίαν ἀντίστασιν καὶ με-

γάλην ἐμπειρίαν τῶν θαλασσιῶν μας, καὶ μελετᾷ ὁ ἀνα-
χωρήσας μετ' ὀλίγον, καὶ ποτὲ μὲν λέγει νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν
Ἑλλασπόντον, ποτὲ δὲ εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν· τὰ δὲ ἀπὸ
Ἀλγερῆς ἑνδεκα πλοῖα ἀνεχώρησαν ἀπὸ Πατρῶν κατὰ τὴν
30 τῆς Νοεμβρίου εἰς τὰ ἴδια. Ἀπὸ δὲ τῶν συμπλεόντων
φορτωγῶν πλοίων Εὐρωπαϊκά τινα μένουσιν εἰσέτι εἰς Πά-
τρας φορτωμένα.

Ὁ δὲ τὸ ὑπὸ τὸν Ἱμπραήμην στράτευμα παλαιὸν καὶ νέ-
ον ἀμυνοῦται, κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῶν αἰχμαλώτων, εἰς
δύω δυνάμεις ἡ δεκατρεῖς χιλιάδας, ἐκ τῶν ὁποίων 8000 εἶναι οἱ
νεωτεροὶ ἐλθόντες, καὶ ἐξ αὐτῶν 1000 ἵππεῖς.

— Ἀπὸ πλοίου ἐλθόντος ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Σύ-
ραν κηρύτταμεν εἰς τὸν προσηγόμενον Ἀριθ. τῆς ἡμερίδος,
ὅτι Κύριος Στράτφορντ-Κάννιγλ, πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας
παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ Πόρτᾳ, ἐφθασεν ὅπου ἐδιωρίσθη· πλὴν
ἡ εἰδησις αὕτη δὲν ἀληθεύει· διότι ὁ πρέσβυς ἠναγκάσθη
νὰ μείνῃ εἰς Κέρκυραν ἡμέρας τινὰς διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς
Κυρίας συζύγου του, καὶ ἀναχωρεῖ ἐκείθεν ἐξαπαντος
μετὰ τὴν ἀνάρρωσιν αὐτῆς.

— Τὸ τακτικὸν μας στράτευμα αὐξάνει καθ' ἑκάστην. Εἰς
αὐξήσιν αὐτοῦ θέλων νὰ συνεργήσῃ καὶ ὁ ἀστυνόμος τῆς
Μονεμβασίας ἔστειλε προχθὲς ἕως 15 ἀνθρώπους δι' αὐτὸ,
ἐκ τῶν ὁποίων οἱ 12 ἦσαν παῖδια, καὶ τὸ μεγαλύτερον αὐ-
τῶν μόλις 14 χρόνων. Εὖγε εἰς τὸν πατριωτισμὸν τοῦ Κυ-
ρίου ἀστυνόμου! Ἐπρεπεν ὅμως νὰ στείλῃ ἐν ταύτῃ καὶ
παραμύνας διὰ τοὺς ἡρώας του. Ἀπὸ ἀνδρικὴν βραχιονα ἔ-
χει, Κύριε, χρειαν ἡ πατρίς. Ἄνδρας λοιπὸν στείλατε εἰς
τὸ τακτικόν, καὶ ἀφήσατε τὰ παῖδια νὰ στρατολογηθῶσιν,
ὅταν φθάσωσιν εἰς ἡλικίαν.

Ὁ Φίλος τοῦ νόμου κοινοποιεῖ, Ἀριθ. 166, ἀπὸ Δε-
κεμβρίου 7, τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν:

Πρὸς τὴν ἐν Μεσολογγίῳ διευδύνουσαν τὰ τῆς δυτι-
κῆς Ἑλλάδος ἐπιτροπὴν.

Ἦδρα, τῇ 7 Δεκεμβρίου.

Σᾶς ἔγινε γνωστὸν ὅτι τὰ καράδια μας, ἃ οὐ εἰς
τὰ αὐτοὶ παράλια ἀγνοισθέντα ἔκαμαν τὸ κατὰ δύνα-
μιν μόνα, τέλος πάντων ἀπὸ ἑλλειψιν τροφῶν ἠ-
ναγκάσθησαν νὰ ἐπιστρέψουν, ὅχι διότι δὲν τοὺς ἐστε-
λαμεν ἐν καιρῷ καὶ τροφὰς καὶ πολεμικοὺς, ἀλλὰ
διότι ἀπὸ τοὺς ἐναντίους καιροὺς τὸ πρὸ 20 ἡμερῶν
ἀποσταλὲν πλοῖον μὲ τὰ νέα ἐφόδια δὲν ἐδυνήθη, κα-
κῇ τύχῃ, νὰ τὰ προφθάσῃ. Μὴ στεχασθῆτε, ἀδελ-
φοί, ποτὲ ὅτι σᾶς παραιτοῦμεν εἰς τὴν ἄκραν ἀνάγκην σας,
καὶ ἀναλγοῦμεν εἰς τοὺς μόχθους καὶ κινδύνους σας.

Τὰ καράδια μας μετὰ σπουδῆς διορθούμενα ὀλίγον
τι καὶ ἐφοδιαζόμενα, μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐκπλέουσιν ἐν
τοσούτῳ δὲ προεξέπλευσαν αἱ μοῖραι τῶν ἀδελφῶν μας
Σπετσιωτῶν καὶ Ψαριανῶν. Σταθῆτε λοιπὸν γενναῶς·
ἐμψυχώσατε μὲ τὸ παράδειγμά σας τὴν ἀειμνηστον φρου-
ραν καὶ τὸν φιλόπατριν λαὸν τοῦ Μεσολογγίου. Βεβαιώ-
θητε ὅτι ὁ Θεὸς καὶ ἡ πατρίς θέλουσι εὐλογῆσαι καὶ
ἀνταμειβεῖν τοὺς ἡρωικοὺς ἀγῶνάς σας· οἱ δὲ ἀκούραστοι
θαλασσινοὶ συμπατριῶταί μας δὲν ἀργοῦν νὰ ἔλθουν καὶ
αὐτοὶ νὰ συναγωνισθῶσιν μετὰ τοὺς προεκπλεύσαντας ἀδελ-

φοὺς των ὑπὲρ τῆς σωτηρίας σας, καὶ ὅλης ἐν γένει
τῆς πατρίδος.

Οἱ πρόκριτοι τῆς νήσου Ἦδρας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀπὸ Λονδίνου, τῇ 21 Ὀκτωβρίου.

Οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ τελωνείου, οἵτινες ἐμπόδισαν τὰ εἰς
τὴν Ἑλλάδα διευθυνόμενα δύο πλοῖα, θέλουσι δικασθῆναι ἀμέ-
σως διὰ τὴν παράνομον κατάσχεσιν αὐτῶν. (Chronicle)

Τῇ 25 Ὀκτωβρίου.

Ἡ ἀπόκτησις λιμένος εἰς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν ὑ-
πῆρξε πρὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐπιθυ-
μίας τῶν συσπόνδων πολιτειῶν τῆς ἀρκτώας Ἀμερικῆς, καὶ
τοῦτο φαίνεται ὅτι ἔλαβε τὸ πλήρωμά του διὰ τῆς παρα-
χωρήσεως τῆς νήσου Πάρου κατὰ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος,
γενομένης εἰς αὐτὰς παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως. Ἡ
εἰδησις αὕτη, ἐὰν εἶναι ἀληθής, εἶναι ἐπιτηδεῖα νὰ βάλλῃ
εἰς ἐνέργειαν τὰς διακρίσεις τῆς Εὐρώπης, καὶ νὰ τὰς
παρακινήσῃ εἰς τὸ νὰ παραιτήσωνται τὴν ἀπάθειαν, μὲ τὴν
ὁποίαν ἕως τώρα εθεώρησαν τὸν ἀγῶνα τῆς Ἑλλάδος, ἐπειδὴ
δὲν δυνάμεθα νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ἡ κυρίεσις ἐνὸς τοιούτου
νεωρίου εἰς τὴν Εὐρώπην, γενομένη παρὰ τῶν Ἀμερικανῶν,
θέλει θεωρηθῆναι ἀνευ τινὸς ὑποψίας. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ αἰ-
τία, ἥτις ἐνήργησε ταύτην τὴν παραχώρησιν ἀπὸ μέρους τῶν
Ἑλλήνων· ὑποθέτομεν ὅμως ὅτι εἶναι κάμμία ὑπόσχεσις
συνδρομῆς πρὸς αὐτοὺς τόσον εἰς ἀνθρώπους, καθὼς καὶ εἰς
χρήματα. Ἄλλως δὲ αὕτη ἡ εἰδησις ἀντίκειται τόσον εἰς
τὸν φαινόμενον σκοπὸν τῆς ἐμφανείας τοῦ Ἀμερικανικοῦ
στόλου εἰς τὰς θαλάσσας ταύτας, δηλ. τὸ νὰ λάβῃ τὴν ἄ-
δειαν τῆς ἐλευθέρας πλεύσεως εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον διὰ
τοὺς πολίτας τῶν συσπόνδων πολιτειῶν τῆς ἀρκτώας Ἀ-
μερικῆς, ὥστε χορεωστοῦμεν νὰ ζητήσωμεν συγγνώμην,
ἐὰν ἀμφισβάζωμεν περὶ τῆς ἀληθείας τῆς. (*) (Sun.)

Τῇ 5 Νοεμβρίου.

Εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα (Allgemeine Zeitung),
ἀπὸ Φραγκοφορτίου τῇ 17 Ὀκτωβρίου, εὑρίσκεται ἐν
ἄρθρον περιέχον ἀναφερόμενον εἰς τοὺς θαλασσίους νό-
μους, κατὰ συνέπειαν τῆς ἀγνήσεως τῶν Ἑλλήνων τοῦ
ὅτι· «Ἡ σημαία σκεπάζει τὰς πραγματείας, αἱ ὁποῖαι
εἶναι ὑπὸ αὐτὴν». Ἰδοὺ τὸ ἄρθρον τοῦτο.

«Ἡ αὐτὴ τῆς Βιέννης καταγίνεται περὶ τὴν ἐξ-
έτασιν ζητήματός τινος τοῦ δικαίου τῶν ἐθνῶν,
τοῦ οὐοίου ἡ ἀπόφασις περιέχει ἀξιολόγους συνεπείας.
Τὸ ζήτημα τοῦτο πραγματικῶς ἐκινήθη ἀπὸ τὰς θα-
λασσίους δυνάμεις εἰς προλαβούσας περιστάσεις, καὶ
ἀπεφασίσθη κατὰ τρόπον σύμφωνον μὲ τὰς ἀρχὰς τῆς
φιλανθρωπίας, ὥστε τὰ ἐκ τοῦ πολέμου προερχόμενα
δεῖν νὰ εἶναι, ὅσον τὸ δυνατόν, ἐλαττωτέρα.

(*) Οὕτε οἱ Ἀμερικανοὶ ἐζήτησαν, οὕτε οἱ Ἕλληες παρεχώρησαν εἰς
αὐτοὺς λιμένα τινα εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος. Ἡ ἐμφάνεις τοῦ μικροῦ Ἀμε-
ρικανικοῦ στόλου εἰς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν ἰδιαιτέρως σκοπὸν ὡς πρὸς
τοὺς Ἕλληνας δὲν εἶχε· καὶ τόσον εἶναι γνωστὸν καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας,
ὅσον καὶ εἰς τὰ ἄλλα τῆς Εὐρώπης ἔθνη περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐμφανείας
εἰς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν τῶν πολεμικῶν Ἀμερικανικῶν πλοίων σκοποῦ,
δηλ. ἡ ἀπὸ τῆς Ὀθωμανικῆς διοικήσεως αἰτήσις τῆς ἐλευθέρας εἰσπλεύ-
σεως καὶ ἐκπλεύσεως τῶν ἐμπορικῶν Ἀμερικανικῶν πλοίων διὰ τοῦ Ἑλλ-
σπόντου καὶ τοῦ Βισπόρου εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον. Ὁ Συντάκτης.

« Τὸ ζήτημα ἐπὶ τοῦ παρόντος περικλείεται εἰς τοὺς ἑξῆς ὅρους: « Πρέπει εἰς τὸν ἐνεστῶτα μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Τούρκων πόλεμον νὰ ἔχη κύρος τὸ ἀξίωμα, ὅτι ἡ σημαία σκεπάσει τὰς πραγματείας;

« Τὸ σύστημα τοῦτο ἔγινε δεκτὸν τὸ πάλαι ἀπὸ τὸ πλειότερον μέρος τῶν δυνάμεων, καὶ ἐπεκυρώθη μὲ συνθήκας μερικὰς· καθ' ὅσον χρόνον διήρκει ὁ Ἀμερικανικὸς πόλεμος, ἐπροβλήθη ἐπισήμως ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, ἀπὸ τὴν Ἰσπανίαν καὶ Ὀλλάνδαν, καὶ ἦτον ἡ θάσις τῆς ἐνόπλου οὐδετερότητος, ἐπὶ κεφαλῇ τῆς ὁποίας εὗρίσκετο Λίκατερνα ἢ Β'. Οἱ αἱ δυνάμεις τῆς ἄρκτου, καὶ αὕτη ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Πروسيا, ἀνεγνώρισαν αὐτὴν τὴν ἀρχὴν, ἐν ᾧ μόνῃ ἡ Ἀγγλία ὑπεστήριξε τὸ ἐναντίον σύστημα, τούτεστιν, ὅτι ἡ πολεμοῦσα δύναμις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κυριεύῃ πᾶσαν ἰδιοκτησίαν ἀνήκουσαν εἰς τὴν ἐχθρὸν αὐτῆς, χωρὶς νὰ θεωρῇ ὑπὸ ὁποίαν σημαίαν εἶναι φορτωμένη. Ἡ Ἀγγλία ἐβύλαξεν αὐτὸ τὸ σύστημα κατ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως· ἀλλὰ τοὺς τελευταίους τούτους χρόνους, ὅταν ἐκήρυξε τὴν οὐδετερότητα τῆς μεταξὺ Ἰσπανίας καὶ τῶν ἀποικιῶν αὐτῆς, φαίνεται ὅτι παρεδέχθη τὴν ἐναντίαν ἀρχὴν, ἐπειδὴ καὶ εἰς τὴν τελευταίαν περίστασιν ἦτον δύναμις οὐδετέρα, οὐχὶ δὲ ὡς τὸ πρότερον πολεμοῦσα, καὶ οὕτως μετέβαλε τὸ σύστημα κατὰ τὴν θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὗρέθη.

« Οἱ Ἕλληνες κατὰ τὸ παρὸν ἀποφασιστικῶς δὲν θέλουν νὰ παραδεχθῶσιν, ὅτι ἡ σημαία σκεπάσει τὸ φορτίον, καὶ αὕτη εἶναι ἡ κυρία αἰτία τῶν λογοτριβῶν μεταξὺ τῶν ναυκλήρων τῶν Αὐστριακῶν πλοίων, καὶ τῶν Ἑλλήνων, οἱ ὅποιοι ἐνοχλοῦσι τὸ Αἰγαῖον πέλαγος. Οὗτοι ἕως πρὸ ὀλίγου ἐμπόδιζον ὅλα τὰ Αὐστριακὰ πλοία, τὰ ὁποῖα εἶχον Τουρκικὰ φορτία, καὶ τὰ ὁποῖα κατεδικάσθησαν ἀπὸ τὴν ἐν Ναυπλίῳ θαλάσσιον ἐπιτροπὴν. Συμφέρι εἰς τὴν Αὐστριακὴν διοίκησιν νὰ μὴ δεχθῇ τὸ κύρος μιᾶς ἀρχῆς, τὴν ὁποίαν ἀπεδοκίματεν εἰς διάστημα πενήντα χρόνων. Λέγεται δὲ ὅτι ἐστάλησαν νέαι ὁδηγίαι πρὸς τὸν ναύαρχον τῆς κατὰ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος ναυτικῆς Αὐστριακῆς μοίρας, διὰ νὰ φυλάτῃ τὸ ἀπὸ τῆς αὐλῆς τῆς Βιέννης παραδεχθὲν σύστημα· καὶ εἰς περίστασιν, καθ' ἣν οἱ Ἕλληνες δὲν ἤθελαν τὸ γνωρίσει, νὰ μεταχειρισθῇ ἄλλα αὐστηρότερα μέτρα κατ' αὐτῶν. Βεβαιῶται μὲν τοῦτο ἐπίσης, ὅτι ἐδόθη πρὸς τὴν εἰς ὅλα τὰ Αὐστριακὰ πλοία νὰ ἀπέχωσιν ἀπὸ τοῦ νὰ μεταφέρουν στρατεύματα καὶ πολεμικοὺς πόρους εἰς τοὺς Τούρκους, καθὼς καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας· ἐπειδὴ τοῦτο ἤθελεν εἶσθαι ἐπίσης ἐναντίον εἰς τὴν οὐδετερότητα. Μῖναι δὲ νὰ ἴδωμεν τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν τῶν διαταγῶν εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος. (Courier)

Νέα ἀνακάλυψις.

Ὁ Ἀστὴρ (L'Étoile), ἐθημερίων τῶν Παρισίων, ἀπὸ 16 Νοεμβρίου, κοινοποιεῖ τὴν ἀκόλουθον νέαν ἀνακάλυψιν:

Τὰ εἰς ἀφανισμόν συνδίδοντα μέσα ἐπολλαπλασιάσθησαν ἀπὸ τίνος καιροῦ παρ' ὅσον, καὶ οἱ Ἀγ-

γλοι ἰδιαιτέρως ἐνασχολήθησαν κατὰ τοὺς ὑστέρους τοῦτους χρόνους εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῆς βιομηχανίας μετ' ὅσον, τοῦ ὁποίου τὸ ἀποτέλεσμα ἐστάθη πολλάκις εὐτυχές· πλὴν θέλουσι τοὺς φθάσει εὐθὺς καὶ οἱ Γάλλοι, ἐὰν θελήσωσι, καὶ κατὰ τοῦτο τὸ εἶδος, καθὼς καὶ κατὰ πᾶν ἕτερον, καὶ παρά τινος ἀξιωματικοῦ Γάλλου ἔγινε μία ἀνακάλυψις, ἡ ὁποία θέλει γενῇ πολὺ χρησιμώτερα παρὰ πάσας τὰς κογβρεϊανὰς ροκέτας τοῦ κόσμου, ἐν, καθὼς καὶ ἐλπίζεται, ἐπιτύχη. Καὶ διὰ νὰ τιμηθῇ ἡ ἀνακάλυψις αὕτη νομίζουσιν ὅτι ἡ πρώτη δοκιμὴ θέλει γενῇ παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἐναντίον τῶς στόλων τῶν Τούρκων καὶ Αἰγυπτίων.

Ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος ἀνακάλυψις συνίσταται εἰς μηχανικὸν πυρπολικόν, κατὰ πολλὰ ἀπλούστατον καὶ κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα ἀλάνθαστον.

Ὁ ἐφευρετὴς, κατὰ τὰ φαινόμενα, ἐπενόησε μίαν μηχανὴν, ἡ ὁποία δίδει κίνησιν εἰς τὴν βάρκαν· ἐκαστὴ δὲ βάρκα δύναται νὰ φέρῃ μίαν καταχθόνιον μηχανὴν, καὶ, κατὰ τινὰ ἰδιαιτέραν διάταξιν, δὲν ἡμπορεῖ κανὲν ὁποιοῦνδήποτε σῶμα νὰ ἐγγίῃ ἢ νὰ ὠθήσῃ τὴν βάρκαν, χωρὶς νὰ προξενήσῃ μίαν αἰφνιδίον ἐκρηξίν. Τῆς ἐκρήξεως ταύτης δὲν ὑπάρχει κανὲν μέσον προβλέψεως ἢ ἀποφυγῆς. Ἡ μηχανὴ αὕτη δύναται νὰ κατασκευασθῇ εὐθηνότατα, ἐὰν κατασκευασθῶσι πολλαὶ ὥστε μὲ δαπάνην ὀλίγων τινῶν ἑκατοντάδων χιλιάδων φράγκων δύναται νὰ καταστραφῶσιν ὅλοι οἱ Τουρκικοὶ στόλοι.

Δὲν ὑπάρχει σύγκρισις μεταξὺ τῶν γνωστῶν καὶ ἕως τῆς σήμερον ἐν χρήσει ὄντων πυρπολικῶν καὶ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος. Τὰ τωρινὰ πυρπολικά πρέπει νὰ σύρωνται παρ' ἄλλων πλοίων, καὶ νὰ φέρονται διὰ τῶν κωπῶν (*) ἕως εἰς τὸ μέσον τοῦ ἐχθροῦ· πρέπει νὰ ἐμῖλῶσι πῦρ εἰς αὐτὰ, καὶ τὸ πυρπολικόν ποτὲ μὲν καίει πολλὰ ταχέως, ποτὲ δὲ πολλὰ βραδέως· ὁ ἐχθρὸς ἡμπορεῖ νὰ προβῇ, καὶ, ὀλίγον θάρρος ἂν δείξῃ, νὰ ἀποκρούσῃ καὶ ἀπομακρύνῃ τὰ πυρπολικά· προσέτι μόνον τὴν νύκτα δύναται τις νὰ τὰ μεταχειρισθῇ, καὶ διὰ νὰ κάμῃ χοῆσιν αὐτῶν, πρέπει νὰ διακινδυνεύσῃ πολλοὺς τολμηροὺς ναύτας.

Τὰ δὲ μηχανικὰ πυρπολικά δύναται νὰ σταλῶσιν ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ καὶ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν, καὶ νὰ ἐπιτύχωσιν ἐπίσης· καὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀποκρουθῶσι καὶ ἀπομακρυνθῶσιν. Ἀπολύονται δὲ κατὰ τὸν ἐχθρὸν χωρὶς κινδύνου ζωῆς κανενὸς ἀνθρώπου, καὶ ὁ ἐχθρὸς δὲν δύναται νὰ ἀποφύγῃ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν· ἐπειδὴ δὲν δύναται οὔτε νὰ τὰ σφύσῃ, οὔτε νὰ προῖδῃ πῶς καὶ διὰ τίνος μέσου γίνεται ἡ ἐκρηξίς. Ὀλίγα τινὰ τοιαῦτα πυρπολικά, ἀπολυόμενα ἐναντίον ἐνὸς στόλου ἀραγμένου, θέλουσι τὸν καταστρέφει ἀλάνθαστον.

(*) Τὰ ἑλληνικὰ πυρπολικά, τὰ ἐπὶ τῆς τοῦ ἐχθροῦ κατὰ τὸν ἐχθρὸν, οὔτε παρ' ἄλλων πλοίων σύρονται, οὔτε διὰ τῶν κωπῶν κινεῖνται, ἀλλὰ κινεῖνται ὡς καὶ τὰ τωρινὰ πλοία, καὶ ἐνέργουν ἐπίσης καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν. (Ὁ Συντάκτης.)